

[Einer-Jensen.]

til eventuelle Stigninger i Priserne. Denne Bestemmelse medfører, at der nu vil ske en Regulering for Statstilskuddene, en Regulering, der tager Hensyn til den Stigning, der finder Sted i Lønningerne, som jo i dette Øjeblik ellers vilde bevirke, at det samlede Statstilskud gik ned. Den Skala, efter hvilken der nu udbetales Tilskud, beregnes paa Grundlag af det paagældende Fags Gennemsnitslønninger. Som bekendt er der gennemført en Overenskomst mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, gaaende ud paa, at der ydes Dyrtidstillæg til de bestaaende Lønninger; det vil altsaa sige, at Lønningerne nu er i Stigning, og hvis der ikke sker en Ændring heri, betyder det, at samtlige Arbejdsløshedskasser naar op paa en højere aarlig Gennemsnitsfortjeneste pr. Medlem og derved vil opnaa mindre Statstilskud end det, de opnaar efter den gældende Lov. Selve Reallønnen stiger jo ikke; det er Dyrtidstillægget, der medfører, at den gennemsnitlige Arbejdsfortjeneste stiger, og dette bevirker altsaa i Henhold til den gældende Lov, at der skal ske en Nedsættelse af det Statstilskud, Kasserne opnaar. Der vil altsaa, hvis man ikke indfører denne Bestemmelse, ske det, at Understøttelsen, der i Henhold til Loven kan forhøjes efter Pristallet, vil være stigende, og det Tilskud, Staten yder Kasserne, vil være faldende i Kraft af Stigningen i Lønningerne. Dette har naturligvis ikke været Meningen, da Loven gennemførtes. Jeg gaar ud fra, at ingen vil være uenig med mig i, at i Betragtning af det, man stræber efter her, nemlig at holde Balancen i Kasserne, vilde det ikke være rimeligt, at samtidig med stigende Understøttelser og med stigende Lønninger skulde Statens Tilskud til Kasserne være faldende.

Det bestemmes ligeledes i Lovforslaget, at Forøgelse i Henhold til Stigningen skal gælde for indeværende Regnskabsaar, Regnskabsaaet 1939—40. Der er foretaget en Beregning paa Grundlag af Kasserens Indtægter og det Statstilskud, Kasserne har erholdt i 1938—39, af, hvor stor Udgift for Statskassen denne Bestemmelser Gennemførelse vil medføre, og Udgiften er, som det ses af Bemærkningerne, opgjort til 3,3 Mill. Kr. Jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa Spørgsmaalet om den, kan man maaske sige, ved første Øjekast noget udviklede Beregningsmaade for Statstilskudet, men den forekommer mig saa rimelig, retfærdig og naturlig, at jeg synes, der hos alle Parter maa kunne være Enighed om,

at dette egentlig svarer til de Forudsætninger, under hvilke Loven af 1932 gennemførtes.

Jeg skal i øvrigt ikke gøre flere Bemærkninger vedrørende dette Lovforslag, da det jo er ledsaget af meget fyldige Bemærkninger, og jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Det næste Lovforslag er Forslag til Lov om Prisregulering pr. 1. December 1939 af Dagpengenes Maksimumsbeløb i de statsanerkendte Arbejdsløshedskasser og om ekstraordinært Statstilskud til vanskeligt stillede Kasser. Den herved tilsigtede Lov skal være en midlertidig Lov, oven i Købet med meget begrænset Varighed, idet den kommende Lov forudsættes gældende fra den 1. December 1939 til den 31. Marts 1940. I Henhold til den gældende Lov sker der Prisregulering for en Række Kassers Vedkommende pr. 1. April og pr. 1. Oktober. Ved den Prisstigning, som har fundet Sted i dette Efteraar paa Grund af Ufreden omkring os, er der sket det, at Dyrtiden udtrykt ved sidste Pristal er tiltaget med ca. 4 pCt. Efter den gældende Lov kan Kasserne imidlertid først prisregulere pr. 1. April 1940, og jeg takker derfor den højtærede Socialminister for, at han saa hurtigt er fremkommet med et Forslag om at søge Prisregulering gennemført. Den skal efter Lovforslaget kunne gennemføres allerede pr. 1. December 1939. Dette vil naturligvis medføre, at Kasserne faar et Merarbejde, fordi vi nu allerede befinder os et lille Stykke ind i December og der jo vil gaa nogle Dage, inden Lovforslaget kan gennemføres. Men det Merarbejde, Kasserne derved faar ved Efterbetalingen, synes jeg rigeligt opvejes af, at der ved Loven skabes Mulighed for en ekstraordinær Hjælp til de arbejdsløse.

Foruden at Forslaget gaar ud paa, at alle Kasser faar Adgang til at prisregulere pr. 1. December, foreslaas det, at der for en Række Kasser, for hvilke det økonomisk ikke har været muligt at have en Pristalsregulering, stilles Midler til Raadighed fra Staten til Hjælp for dem. Det foreslaas, at alle Kasser, hvis Gennemsnitslønning ligger under 3 000 Kr., og som har haft over 20 pCt. Arbejdsledighed i 1938—39, faar dækket Merudgiften ved Udbetalingen af den ekstraordinære Hjælp.

Hvis man tager en Opgørelse over de Kasser, der er Tale om kan blive hjulpet, saa er der 22 Kasser, som kommer ind under Lovforslagets Bestemmelser om særlig Hjælp fra Staten. Deraf er der 11 Kasser, der ingen Prisregulering har, og disse 11 Kasser vil